Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
A. L. N. Spangberg, Room 50, A. T. & S. F. Build., Topeka, Kan.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
Marius Erickfen, Easton, Fresno Co., California.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Boghandler N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen"s østlige Generalagent. Han ansætter Lokalagenter og besørger alt Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgiver. Alle „Stjernen"s Holdere østenfor Missourifloden vil behage at indsende Betaling, Bestilling og Forlangender om Prøvenumre til Mr. Hansen.

Vi har i dette No. udeladt det sædvanlige ugenlige Bidrag til Oversættelsen af For. Staters Grundlov, for at yde Plads til Haglforeningens Love. Vi anbefale enhver Landsmand, som interesserer sig for Haglskadeforsikring, at gjennemlæse disse Love, der atter er reviderede, og maa nu snart anses for at være saa gode, som en længere Aarrækkes Erfaring kan lave dem.

Da nu den Kjendsgjerning er bleven fastslaaet, at Folkepartiet vil stille en National-Ticket i Marken, har Levebrødspolitikerne travlt med at anstille Slutninger om, hvem der vil blive de lykkelige Mænd. Som saadanne nævnes General Weaver fra Iowa, L. L. Polk fra Nord-Carolina, Ignatius Donnelly fra Minnesota, Senator Stanford fra California, Stormester T. V. Powderly og A. G. Streeter fra Illinois.

Hvorvidt der findes andre end Redaktionen af „Den Danske Pioneer", som anser det for „paafaldende", at „Stjernen" ikke tog til Gjenmæle mod Strandskovs Angreb paa Brodersamfundet, ved vi ikke. Men skulde der være det, skal vi blot her oplyse, at vi ikke har for Skik at gjøre Paastande uden Erfaring, og kunde fornuftigvis ikke forsvare en Forening som vi endnu ikke var Medlem af. Desuden kom Past. Strandskovs Angreb i en saadan Form, at det snarere maatte virke til at styrke og befæste Foreningen end virkelig skade den.

Sidst og ikke mindst: Redaktør Neble har jo selv besørget „Forsvaret" paa sin egen uforlignelige Maade, og hvem vover nu oftere at sige noget ondt om hemmelige Foreninger?

„Noget maa der gjøres."

Et af det forenede Presse-Bureau udsendt Telegram af 24de f. M. meddeler: „John M. Thurston fra Omaha vil i Aften afgaa fra Chicago til New York, hvor han vil forestille østlige republikanske Førere, at Allianfen er saa stærk som nogen Sinde i Nebraska og Kansas, og at der maa gjøres noget for at knække dens Magt. „Hele Bevægelsen," siger Mr. Thurston, „har vundet en saa stor politisk Styrke, at det ikke er nogen let Sag at standse den. Jeg tror at det republikanske Parti nu beredvilligt vil lytte til Farmernes Klager, og vil stifte Love til Markedernes Forbedring og som vil skaffe Farmerne bedre Betaling for deres Produkter."

Ja, gjentager Omaha Bee, noget maa der gjøres. Og alle de større og mindre republikanske Eftersnakkere over hele Vesten gjentager: noget maa der gjøres. Men det er godt nok at gjøre, siger atter Bee, men Spørgsmaalet bliver: hvad skal vi gjøre? Klart nok i Jernbanerne! Men Jernbanerne har første Pant i Statens Jernbaneraad; og hvorledes skal vi faa vende og dreje os, thi vi faar ikke disse Farmere drevne ind i de republikanske Rækker, med mindre de faar Befrielsen ved Hænderne af de Embedsmænd, som har Magten til at kunne gjøre noget for dem. Og hvis ikke Partiet, gjennem det før nævnte Raad (hvis Sjæl i Parenthesis bemærket er solgt til Fanden) skaffer de oprørske armere Befrielse, vil de løbe sammen med Demokraterne og hjælpe sig selv i en Ekstrasamling af Legislaturen.

Men det er dog tvivlsomt at en Dødslejeomvendelse vil redde det republikanske Parti fra den fortærende Retfærdigheds Ild, siger Bee. Lad Thurston og Jernbane-Lobbyisterne forstaa, at den Metode med Korruptions-Fondet inte gaar i Nebraska i Aar. Det gik galant for 4 Aar siden, men det kan inte gaa i Aar. Folket er vakt som ingen Sinde før. Det republikanske Parti maa søge Skilsmisse, og opgive det skjændige Forhold, hvori det staar til Jernbanerne.

Bee slutter med en indtrængende Opfordring til Oversmører Thurston og hans Staldbrødre, disse Mænd, som har vraget det republikanske Parti, om at give Partiet en Smule Chance til at redde Livet.

Den følgende Dag kommer Thurston ud i Avisen og erklærer det hele for Løgn, og siger at han aldrig har befattet sig med Politik i Nebraskr. Tableau!

Er det Alvor Snak?

Det renlivede Stalwart-Organ St. Louis Globe-Democrat beskriver Folkepartiets Konvention som en „Sammenkomst af forrykte Mennesker"; men trøster sig dog med at det ikke er „nogen alvorlig Affære, grundet paa det Overmaal af Daarskab, der prægede Forhandlingerne."

Vel, Tiden — og det endda kun faa Maaneder — vil vise, hvorvidt Konferensen var en „alvorlig Affære" eller ikke, og vi fristes til at tro, at naar November kommer, og bemeldte Tudehorn for Monopolisterne og samtlige Papslikkerslænget hører Valgets Resultat, og det gaar op for dem, hvilket Stemmeantal der ny Partis Kandidater faar i republikanske Stater, at Sagen da vil fremtræde i en mere alvorlig Belysning for dem.

St. Louis-Konferensen.

Da Frihedsfædrene fordums satte sine Navne under den udødelige Erklæring, der ligger til Grund for det amerikanske Folkestyre, og da den gamle Klokke i Philadelphia kimede den glade Tidende ud over Landet, da optændtes Daadskraftens Gnist i enhver frihedselskende og højsindet Amerikaners Bryst. Aldrig før havde en Samling frie Mænd holdt et saa mægtigt og betydningsfuldt Møde. Men sidste Uges Begivenheder tilføjer Historien Beskrivelsen af et større og mere betydningsfuldt Møde. Da Hammeren forrige Mandags faldt i Music Hall, St. Louis, og sammenkaldte de amerikanske Industri-Foreningers National-Konferense, for at formulere et Program og Platform, hvorpaa alle retsindede Borgere kan stille sig, slog den et Slag mod det mægtigste af alle Uhyrer og den grusomste af alle de Despoter, som har hærget Menneskehedden, nemlig Kapitalismen. Washingtons Fødselsdag i det Herrens Aar 1892 blev Indstiftelsesdagen for et industrielt Demokrati, der er grundet i Retfærdighedsbegreber og Menneskenes Ligeberettigelse.

Referat.

De mange tusinde tilstedeværende blev kaldt til Orden af Ben Terrill fra Texas; han introduserede Formanden for Borgerrepræsentationen i St. Louis — Mr. Walbridge. Walbridge bød i velvalgte Ord Forsamlingen velkommen.

Paa Tribunen — eller egenlig sagt Scenen — saas blandt andre følgende kjendte Reformvenner: L. L. Polk, Præsident for Sydens Farmerallianse; John H. Powers, forhv. Præsident for Nordens Farmerallianse; T. V. Powderly, Stormester for Knights of Labor; A. J. Streeter, Føreren for Union Labor-Partiet i Illinois; den berømte Greenbacker Gen. Weaver fra Iowa; den begavede Statsmand og Skribent Ignatius Donnelly fra Minnesota; Taubeneck og Schilling, henholdsvis Formand og Sekretær for Folkepartiets National-Udvalg; W. A. Carsey af New Yorks Anti-Monopol-Liga; Knights of Labors National-Sekretær Hayes; Kongresmand Davis og Dommer Snyder fra Kansas, samt Miss Frances E. Willard og Lady Somerset fra England, i moralsk og intellektuel Henseende to af Verdens største Kvinder. Aldrig før har saa mange intelligente Retfærdighedsvenner været samlet paa et Sted.

Velkomsttalen indeholdt følgende Paragraf: „Husker jeg ret, da læste jeg for fjorten Dage siden i et af vore Dagblade Referatet af en Ligprædiken og Sørgegudstjeneste, som var bleven afholdt i Anledning af Farmerallianfens og Folkepartiets dødelige Afgang. Men at dømme efter den Fremvisning, jeg her ser for mine Øjne, maa dette have været en Fejltagelse. Avis-Redaktører lyver naturligvis aldrig, men det kan dog en enkelt Gang hænde, at en Sætterfejl sniger sig ind. Var jeg Embeds-Kandidat, skulde jeg i al Fald indrømme, at de her repræsenterede Elementer endnu har lidt Levedygtighed tilovers."

Den første til at svare var Præs. Polk af Sydens Allianse. Han takkede St. Louis for dens venlige Velkomst og sagde derpaa, at Farmerne havde samlet sig her i den Hensigt at udføre en højtidelig og ansvarsfuld Gjerning. I Wall Street og paa Børsen var Penge 1½ pCt., hvorimod de bringer fra 10 til 12 pCt. i enhver lille By. Sligt maatte rettes. Farmerne betaler over 20 pCt. af alle Skatter, og dersom man paa Bomuld og Hvede kan laane Penge i New York til 1½ pCt., hvorfor kan da ikke det samme gjøres i Vesten? Han sammenlignede Rigdommens Forøgelse i Ny-England Staterne med de produserende Stater i Syden og Vesten, og han protesterede paa det indstændigste imod en saadan uretfærdig Velstandsfordeling. Tiden er kommen, da det store Nordvesten, det store Syden og det store Vesten skal slutte Hjerte og Hænder sammen, og overtage Styret i Folkets Interesse. (Uhyre Bifald.) Til Slutning sagde Mr. Polk: „Vi ønsker Befrielse. Vi forlanger Befrielse. Jeg gjentager nu hvad jeg har gjentaget saa ofte paa mine Rejser fra Maine til California, vi vil befries, om vi saa skal feje de to gamle Partier fra Jordklodens Overflade for at opnaa det." (Stormende Hurraraab, der varede i fuldt 2 Minuter.)

Polk blev efterfulgt af Powderly, som rettede Opmærksomheden paa Monopolernes uhyre Magt til at paalægge Byrder og Skatte. Ligeledes gjorde han den Strøm af konkurrerende Arbejdere, som stadig flyder ind fra Europa, til Gjenstand for en mere udførlig Omtale. Tilfældigt nævnede han Gen. Weavers Navn ved Slutningen af sin Tale, og det fremkaldte et livligt Bifald fra den store Forsamling.

Den Velkomsthilsen, som mødte Donnelly, da han traadte frem paa Tribunen, var nærmest at ligne ved en vældig Tordenlyd, der rystede Bygningen i dens Grundvolde. Selv Presseforeningens Telegrammer, der ikke har før Vane at sætte Folkepartiets Møder i det bedste Lys, indrømmede at Donnelly ved denne Lejlighed blev „hilst med øredøvende Applaus". Taleren forsikrede, at Demokraternes og Republikanernes forestaaende Sammenkomster i Chicago og Minneapolis vilde i Sammenligning med denne Konvention blive simple Sammenrottelser af prinsipløse Politikere med det Maal for Øje, at dele Byttet. Han spaaede, at Demokraterne og Republikanerne snart vil forene sig i Ægtestanden; Ceremonien vil foregaa foran Pengemagtens Alter; Grover Cleveland og Ben Harrison vil fungere som Brudepiger, Djævelen vil bortgive Bruden og Jay Gould udtaler Velsignelser. „Vi agte," sagde Taleren, „at udslette Mason- og Dixon-Grænsen (den gamle Grænselinje mellem Norden og Syden) fra vort Lands Geografi; vi vil udslette Farve-Grænsen fra vor Politik; vi vil skaffe amerikanske Borgere den Lykke, et flittigt, hæderligt Liv fortjener; vi vil, at han, som skaber, skal eje, hvad han skaber; vi vil løsrive Røverklassen fra Industriens Strube; ja, vi agte at tage Besiddelse af Landets Regjering og at sætte vor Præsidentkandidat i det hvide Hus. (Stormende Applaus.)

Som midlertidig Dirigent for Mødet kaaredes Marion Cannon fra California. Kreditiv-Udvalgets Raport gav Anledning til en bitter Strid mellem to Delegationer fra Georgia, henholdsvis Tredje-Partis- og Anti-Tredje-Partis-Folk. Sagen afsluttedes med, at begge Hold blev indladt til Repræsentation.

Polk blev Konferensens permanente Præsident, og Ben Terrill fra Texas og Miss Willard valgtes som Vice-Præsidenter. John W. Hayes kaaredes til Sekretær, og Warwick, en farvet Delegät, blev Assistant.

Det maa rigtignok siges, at dette var en Forsamling i stor Stil. Der var mellem 6,000 og 7,000 Deltagere, og alene Program-Udvalget talte 80 Medlemmer.

Platformen.

Den vedtagne Platform eller Fællesudtalelse kom til at lyde saaledes:

Vi forlanger et nationalt Pengesystem, der er sikkert, sundt og højeligt, og som uden Anvendelse af Bankkorporationer alene udstedes af Regjeringen, og er et lovgyldigt Betalingsmiddel for al offenlig og privat Gjæld; vi forlanger en retfærdig, ligelig og virksom Fordeling af Landets Penge direkte blandt Folket, ikke overstigende 20 pCt., som foreslaaet i Farmerallianfens sub-treasury-Plan, eller gjennem et bedre System; ligeledes ved Udbetalinger i Henhold til Regjeringens Forpligtelser overfor offenlige Foretagender.

Vi forlanger fri og uindskrænket Møntning af Sølv.

Vi forlanger at Mængden af Pengeomløbet hurtigt forøges til mindst $50 pr. Individ.

Vi forlanger en gradvis Indkomstskat.

Vi formener at Landets Penge saa meget som muligt bør holdes imellem Folket, og i Henhold hertil fordrer vi at alle Stats- og National-Indtægter skal indskrænkes til Regjeringens nødvendige Udgifter, baseret paa en økonomisk og ærlig Administration.

Vi forlanger at Regjeringen skal oprette Post-Sparebanker, der kan være et sikkert Gjemmested for Folkets Sparepenge og samtidigt lette Pengeforsendelser.

Landomraadet omsluttende alle naturlige Rigdomskilder er hele Folkets Arvedel, og bør derfor ikke monopoliseres i særlige Hensigter, og fremmedboendes Ejendomsret skulde forbydes. Alt Land, som Jernbaner og andre Korporationer nu holder ud over hvad deres naturlige Behov fordrer, og alt Land, som nu ejes af fremmedboende, skulde tilbagetages af Regjeringen og kun holdes for virkelige Setlere.

Da Transportvæsnet er et Udbytningsmiddel og en offenlig Nødvendighed, bør Regjeringen eje og drive Jernbanerne til bedste for Folket. Telegraf- og Telefon-Systemerne er en anden Nødvendighed for Fremsendelsen af Nyheder, og de bør ogsaa ejes og drives af Regjeringen til bedste for Folket.

Vi forlanger at Regjeringen skal udstede lovligt Betalingsmiddel værende Noter til Erstatning for Union-Soldaterne af den Forskjel, som var imellem Guldet og Papirspengene, med hvilke de blev betalte.

Besluttet, at vi hilser Konferensen som Fuldstændiggjørelsen af en Enighed mellem Hjerter og Hænder i alle Egne af vort fælles Land. De Mænd, som bar den blaa Uniform, og de, som bar den graa, har givet Møde her for at dæmpe Borgerkrigens sidste ulmende Gnist i Glædestaarerne fra et lykkeligt og gjenforenet Folk, og vi lover at føre Stjernebanneret frem til selve National-storhedens højeste Tinde.

Prohibitionssagen afsødte, som man havde ventet, en længere Diskussion. Et Udvalgs-Mindretal bestaaende af Miss Willard, Dr. Fish, Redaktør af Great West, og Mrs. Dr. Dabbs fremstillede gjennem førstnævnte et Forlangende om Vedføjelse til Platformen af en Paragraf, der erklærede Partiet som værende i Favør af Kvindens Valgret samt Prohibition. Langt om længe enedes man om Vedtagelsen af en af Miss Curtis fra Colorados Knights of Labor indbragt Forligsparagraf, der lyder saaledes:

„Vi forlanger at Spørgsmaalet om universal Valgret forelægges de forskjellige Staters og Territoriers Legislaturer til gunstig Behandling."

Det var saa vidt som Partiet fandt det hensigtssvarende at gaa i Retning af de pur moralske Reforme denne Gang. For at benytte Jerry Simpsons Udtryk, syntes det for nærværende at være Konferensen mere magtpaaliggende at „skaffe Folk Mad, end at forbyde dem at drikke."

Anti-Børsspil-Loven var bleven henvist til et særlig Udvalg, der indbragte følgende Raport:

Efterdi, den nuværende Skik af at forhandle eller drive Spil i de saakaldte options og futures paa de forskjellige Landprodukter og Livsnødvendigheder, er en Sag af national Betydning omfattende ikke alene et moralsk Prinsip, men samtidig et økonomisk Spørgsmaal, og værende fordærvende for saavel Producenter som Konsumenter, sammenlignet med hvilken Lotterispillet svinder ned til en Ubetydelighed, og

efterdi, vore ærbødige Andragender desangaaende til Kongressen hidtil er blevne upaaagtede, være det derfor nu

besluttet, at vi paa det alvorligste protesterer imod dette Onde og forlanger Vedtagelsen af saadanne Love, som vil kunne udrydde alt Spil med options og futures.

Efter Konferensens Slutning afholdtes et Massemøde for at tage Bestemmelse om Tid og Sted for den nominerende Konventions Afholdelse. Det blev vedtaget at afholde Konventionen i Omaha, Nebr., den 4de Juli. Altsaa faar Nebraska Æren af at nævne Folkepartiets første Præsident-Kandidat.

Strandskov imødegaas.

Hr. Redaktør Peter Ebbeson!

Jeg har læst Hr. Strandskovs Artikel i „Stj." af 18. Februar, og vil med Deres Tilladelse imødegaa ham.

Da nævnte Artikel jo gjælder de hemmelige Foreninger i Almindelighed og det „Danske Brodersamfund" i Særdeleshed, saa vil jeg begynde med den sidstnævnte. Det D. B. S., hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, er udelukkende en Syge- og Assuranse-Forening. Dens Formaal er at træde hjælpende til, naar Sygdom og Døden indfinder sig og naar en Familieforsørger bliver af Døden revet bort fra sin Familie, uden at han her i Livet har været i Stand til at lægge noget til Side for sin Familie at se Fremtiden imøde med. Saa er det at Brodersamfundet træder hjælpende til, og saa er de $1000 eller de $500, som hans Assuranse kalder for, en velkommen Gjæst; de er i Stand til at afholde Nøden fra Døren i et langt Stykke Tid. For de Penge er en Moder i Stand til at give sine Børn en god Opdragelse, som maaske i Tiden vil gavne dem for mange Gange den Sums Værdi. Dansk Brodersamfund har i de faa Aar, det har bestaaet, betalt over $50,000 ud i Assuranse, og maaske lige saa meget i Sygehjælp, og jeg er overbevist om, at de 50,000 Dollars har gjort mere godt, hvor de er kommen frem, end alle de danske Præsters Virksomhed til sammen.

Hvorfor er Foreningen hemmelig? Det er for at styrke Broderbaandet uden for Møderne, og afholde snæversynede og hjerteløse Personer fra at komme ind og sætte Splid og Forræderi imellem Medlemmerne indbyrdes, og saa for ikke at give Byens Sladderhøstre og Kaffeselskaber, hvoraf Præsterne fødvanligvis er Æresmedlem, Anledning til at vide, hvad Dansk Brodersamfund foretager sig.

Hr. Strandskov forklarer, at han ikke kjender Foreningens Love; men ikke destomindre fordømmer han dem og sætter os i Klasse med Tyve og Røvere. Jeg ser ikke, hvor Hr. Strandskov, som kalder sig selv en kristen Mand, kan skrive en Artikel som den, jeg her kritiserer, og kaste Smuds paa en Forening, som har til Formaal at hjælpe hverandre, naar Sørgen og Nøden banker paa Døren. Og jeg ser ikke, hvor en saa oplyst Mand kan være bange for en hemmelig Forening; Deres Artikel i den Retning er en værdig Repræsentant for det 16. Aarhundrede — Uvidenhedens og Spøgeriets Tidsrum.

Mit Forsvar for det Danske Brodersamfund er overflødig, dets Virksomhed som en Hjælpeforening forsvarer sig selv.

Da Deres Angreb jo gjælder alle hemmelige Foreninger uden Forskjel, saa vil jeg med det samme omtale en anden Forening, jeg tilhører, nemlig „Knights of Labor", der ogsaa er en Hjælpeforening. Men dens Prinsip gaar i en anden Retning, det vil sige, den søger at afhjælpe Nøden og Elendigheden, ikke ved Penge alene, men den søger at give Arbejderne et godt Begreb om, hvad der er deres Pligter mod deres Medmennesker, og tillige hvad der er deres Rettigheder. Den har til Formaal at gjøre alle Mennesker lige og at give dem alle lige Ret til at nyde de Frugter, Jorden ved vort Arbejde frembringer. Den fordømmer strængt det System, som sætter en Mand i Stand til at leve paa en andens Bekostning, som lader en være Herre og en anden Slave; den fastholder at Gud har skabt os alle lige; den viser os Nøden og Elendigheden i alle dens Skikkelser og forklarer os, hvad der er Skyld i at saadanne Ting kan eksistere; og den viser os Midlet, som kan afhjælpe det onde. Og det er ikke ved Vold eller Magt, Tyveri eller Røveri (det gode kan ikke gjennemføres ved det onde); men det er ved en sund og god Oplysning, saa at vi forstaar at kaste vore Stemmer med Forstand naar vi kommer til Valgurnen, og at holde sammen som Brødre imod vor fælles Fjende — Monopolisten, i hvilken Skikkelse han saa viser sig i. K. of L.s Formaal er at udøve Retfærdighed, og derfor betragter jeg den baade som min Kirke og min Skole.

Nu vel, De vil maaske kalde mig en Hedning, det har De Lov til. Et Kirmedlem er jeg ikke og vil heller ikke være det, af den Grund, at Kirken og Præsterne ikke udfører i Gjerning, hvad de forkynder i Ord, og de, som taler om en Ting og ikke vil udføre dem i Gjerning, foragter jeg. Det er hvad jeg paastaar, at Kirken ikke gjør; for hvis den gjorde det, hvis den vilde aabne sine Øjne og paatale al den Uretfærdighed, som bliver forøvet hver Dag, hvis den stillede [illegible] paa de undertryktes Side og brugte [illegible] Indflydelse i den gode Sags Tjeneste, [illegible] Stedet for alle Tider at beraabe sig [illegible] at dens Rige ikke er af denne Verd[illegible] faa vilde mange af disse hemmelige [illegible]eninger, som i Dag staar og udfø[illegible] Gjerning, hvad Kirken kun udfø[illegible] Ord, blevne overflødige. Indtil [illegible] Tid er de hemmelige Foreninger en [illegible]vendighed, og det nytter ikke, Hr. Str[illegible]skov, at slaa omkring sig med [illegible]ne Ord og tomme Fraser, Arbejderen [illegible] Farmeren lader sig ikke nøje med at [illegible]ve smurte om Munden med den S[illegible] Han forlanger Beviser og Gjerning, [illegible] det nytter ikke at Kirken søger at for[illegible] de Oplysningen at faa Fremgang. [illegible] er for silde! Oplysningen gaar fre[illegible] med Stormskridt, og alt, hvad der s[illegible] sig i Vejen maa, vige.

Venlig Hilsen til Redaktøren og B[illegible]dets Læsere.

Ærbødigst,

Martin Petersen

Manistee, Mich., Februar, 1892.

Til Nødens Lindring.

Følgende Pengebeløb blev indsa[illegible] paa Nysted Farmerallianses Ekstrasa[illegible] Lørdag den 27de Februar, til Fordel [illegible] Mrs. Carl Andersen, Wolbach, Gre[illegible] Co., Nebr., en Allianse-Broder [illegible] som med 3 smaa Børn sidder [illegible]trængende Omstændigheder. Det [illegible]samlede Beløb, stort $14.25, er ef[illegible] til Mrs. Andersen. Her følger Bidr[illegible]ydernes Navne:

Ole Nielsen, [illegible]

Ole Nielsen	$1.[illegible]
Hans Lauritsen	[illegible]
Hans Nielsen	[illegible]
Peter Ebbeson	[illegible]
C. F. Petersen	[illegible]
H. P. Nelson	[illegible]
Jens A. Carlsen	[illegible]
Rasmus Nielsen	[illegible]
Christen Sørensen	[illegible]
P. H. Jacobsen	[illegible]
Jens Mikkelsen	[illegible]
C. F. W. Kühn	[illegible]
Niels Jensen	[illegible]
Hans Sørensen	[illegible]
Paul Sørensen	[illegible]
Hans Jensen	[illegible]
Chr. P. Møller	[illegible]
Rasmus Mortensen	[illegible]
Jørgen Krogh	[illegible]
Jens Andersen	[illegible]
Peter J. Petersen	[illegible]
Paul Nielsen	[illegible]
M. Krogh	[illegible]
Hans Pedersen	1[illegible]
Rasmus Petersen	[illegible]
Niels Sørensen	[illegible]
Carsten Lemburg	[illegible]
Peter Johnson	[illegible]
Hans Chr. Enevoldsen	[illegible]
Ole Pedersen	[illegible]
Niels Nielssen	1[illegible]
L. Christensen	[illegible]
H. Hansen	[illegible]
Ialt	$14.[illegible]

"German Syrup"

Martinsville, N. J., Methodist-Pre[illegible] „Min Kjendskab til Deres Midd[illegible] Boschees German Syrup, blev lavet [illegible] omtrent Aar siden, da jeg blev angre[illegible] af Forkjølelse, paa hvilken fulgte H[illegible]hed, der forhindrede mig i at pred[illegible] paa flere Søndage. Efter at have [illegible]vet en Læge, uden at det hjalp mig [illegible] jeg kan ikke sige, hvilket Middel [illegible] benyttede — saa jeg Deres Avert[illegible]ment, og forskaffede mig en Flaske [illegible] Medicin. Jeg fik hurtig Lindring [illegible]den, og naar siden efter nogen i min [illegible]milje har lidt af Forkjølelse eller Ha[illegible] saa er Boschees German Syrup al[illegible] vort afholdte Middel og giver altid [illegible] bedste Resultater. Jeg har aldrig [illegible] med at meddele min Tilfredshed [illegible] Brugen af den til andre, som jeg ser [illegible]plaget af lignende Tilfælde." — R[illegible] W. H. Haggarty, fra Newark, New Jersey, M. E. Konferense, 25de April, 1890.

Et sikkert Middel.

G. G. Green, Enefabrikant, Woodbury, New Jersey, U. S. A.

Dr. August Kønigs Hamborg[illegible] Draaber er det bedste Middel mod Ly[illegible] Sygdom, Fasthed, urent Blod, [illegible] Mave og Ufordøjelighed. I Sandh[illegible] naar nogen af vore Organer ikke er i [illegible]sund Tilstand og vi ikke føler til at [illegible]bejde, saa skulde vi bruge denne M[illegible]cin, der forskaffer Lindring.

Send efter gratis Prøvenumre [illegible] „Stjernen".